

Moment powstania obowiązku podatkowego w podatku od środków transportowych

Katarzyna Kopyściańska, Krystian Mularczyk

dr Katarzyna Kopyściańska
Uniwersytet Wrocławski
Katedra Prawa
Finansowego
k.kopyscianska@bskk.pl

mgr Krystian Mularczyk
Radca Prawny
k.mularczyk@kancelaria-mularczyk.pl

Od jakiego momentu należy naliczać podatek od środków transportowych? Czy różni się rejestracja czasowa od pierwszej? Jakie skutki ma przerejestrowanie pojazdu na nowego właściciela?

Powstanie obowiązku podatkowego w podatku od środków transportowych rozpoczyna się od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym środek transportowy został zarejestrowany na terytorium Polski, a w przypadku nabycia środka transportowego zarejestrowanego – od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym został nabyty.

Podatek od środków transportowych uregulowany jest w rozdziale 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych [1]. Podatek ten stanowi jedną z podstawowych danin pobieranych przez samorządowe organy podatkowe. Ma charakter podatku majątkowego, a obowiązek jego zapłaty w głównej mierze związany jest z prawem własności.

Podatek ten jest zatem przykładem podatku bezpośredniego typu majątkowego. Oznacza to, że opodatkowaniu nim podlegają określone składniki majątku, a za podatnika uznaje się podmiot, do którego należy. Opodatkowanie wiąże się z posiadaniem określonych w ustawie środków transportu. Artykuł 8 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wskazuje siedem rodzajów środków transportu, których posiadanie wiąże się z koniecznością opodatkowania.

Należy przy tym zgodzić się z poglądem wyrażonym w orzecznictwie, że organ podatkowy nie może sam na podstawie np. przeprowadzonych przez siebie oględzin ustalić, czy dany samochód ma inny charakter, rodzaj i ładowność niż przyjęto w dowodzie rejestracyjnym, jeżeli wcześniej w stosownym trybie nie podważy tego dowodu.[2] Organ podatkowy nie ma bowiem uprawnień (formalnych kompetencji) do dokonywania tego typu ustaleń, co oznacza, że przy określeniu skutków podatkowych wiążące są informacje z dowodu rejestracyjnego. Wynika to z faktu, że rejestracja pojazdu odbywa się w trybie postępowania administracyjnego zakończonym wydaniem decyzji. Decyzja ta korzysta zaś z domniemania prawdziwości, dopóki nie zostanie wyeliminowana z obrotu prawnego we właściwym ustawowo terminie.

Obowiązek podatkowy co do zasady obejmuje właścicieli wskazanych wyżej środków transportu. Pamiętać jednak należy, że jako podatników traktuje się również jednostki organizacyjne, na które środek transportu został zarejestrowany [3] oraz posiadaczy powierzonych przez zagraniczną osobę fizyczną lub prawną środków transportowych, które zostały zarejestrowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Rejestracja pojazdu stanowi dopuszczenie pojazdu do ruchu.[4] Rejestracji dokonuje na wniosek właściciela starosta właściwy ze względu na miejsce jego zamieszkania lub siedzibę.[5] Pamiętać jednak należy, że jeśli właścicielem jest przedsiębiorstwo wielozakładowe lub inny podmiot, w skład którego wchodzi wydzielone jednostki organizacyjne, rejestracji może dokonać starosta właściwy ze względu na siedzibę zakładu lub jednostki na wniosek upoważnionego przez właściciela kierownika zakładu lub wydzielonej jednostki organizacyjnej.[6] Oznacza to, że w przypadku przedsiębiorstw lub innych podmiotów wielozakładowych właściciel decyduje o miejscu zarejestrowania środka transportu. Przepisy ustawy nie ograniczają tego wyboru żadnymi dodatkowymi kryteriami – we wskazanym zakresie wybór jest zupełnie swobodny.

Miejsce, w którym środek transportu został zarejestrowany, nie decyduje jednoznacznie o właściwości terytorialnej organu podatkowego, a w konsekwencji o tym, która gmina będzie uprawniona do czerpania wpływów z opodatkowania. Może się

zdarzyć, że miejsce rejestracji różni się od miejsca zapłaty podatku. Zgodnie bowiem z przepisami ustawy o podatkach i opłatach lokalnych organem właściwym w sprawach podatku od środków transportowych jest organ podatkowy, na którego terenie znajduje się miejsce zamieszkania lub siedziba podatnika. W przypadku zaś przedsiębiorstwa wielozakładowego lub podmiotu, w którego skład wchodzi wydzielone jednostki organizacyjne, jest to organ podatkowy, na terenie którego znajduje się zakład lub jednostka posiadająca środki transportowe podlegające opodatkowaniu.

Powstanie obowiązku podatkowego w podatku od środków transportowych rozpoczyna się od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym środek transportowy został zarejestrowany na terytorium Polski, a w przypadku nabycia środka transportowego zarejestrowanego – od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym został nabyty.

Podatek ten jest zatem świadczeniem związanym z własnością i eksploatacją dóbr określonych w ustawie od środków transportowych. Podmiotami podatku od środków transportowych są osoby fizyczne i osoby prawne będące właścicielami środków transportowych (art. 9 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych) i na nich ciąży obowiązek podatkowy, który powstaje z mocy prawa od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym środek transportowy został zarejestrowany (art. 9 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych). Przepisy powołanej ustawy a także uchwalane corocznie rozporządzenie Ministra Finansów ustalają wysokość podatku przypisanego do jednego z rodzajów środków transportowych. Podatnik ma obowiązek obliczenia i wpłacenia podatku wynikającego z aktów generalnych - ustawy, rozporządzenia oraz uchwały rady gminy, na rachunek właściwej gminy (art. 11 ust. 1 - 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych). Artykuł 9 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wskazuje trzy zdarzenia, które skutkują powstaniem obowiązku podatkowego w podatku od środków transportowych:

- 1) zarejestrowanie środka transportowego na terytorium RP;
- 2) nabycie zarejestrowanego środka transportowego;
- 3) ponowne dopuszczenie środka transportowego do ruchu po upływie okresu, na

jaki została wydana decyzja organu rejestrującego o czasowym wycofaniu tego pojazdu z ruchu.

Należy podkreślić, że obowiązek podatkowy powstaje z pierwszym dniem miesiąca następującym po miesiącu, w którym wskazane sytuacje zaistnieją a nie z chwilą ich wystąpienia.

Ustawodawca wskazał, że przez zarejestrowanie pojazdu należy rozumieć rejestrację uregulowaną w Prawie o ruchu drogowym [7] (jednak z wyjątkiem rejestracji czasowej). Jak już zaznaczono wcześniej, zgodnie z art. 73 wspomnianej ustawy rejestracja dokonuje, na wniosek właściciela, starosta właściwy ze względu na jego miejsce zamieszkania (siedzibę), wydając dowód rejestracyjny, zalegalizowane tablice rejestracyjne i nalepkę kontrolną, jeżeli jest wymagana. W wypadku, gdy pojazd jest powierzony przez zagraniczną osobę fizyczną lub prawną, rejestracji dokonuje starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania (siedzibę) podmiotu polskiego. Za rejestrację pojazdu w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie uznaje się natomiast rejestracji czasowej. Tym samym nie powoduje ona żadnych skutków prawno-podatkowych na gruncie podatku od środków transportowych.

Mówiąc o rejestracji pojazdu należy podkreślić, że chodzi tu o zarejestrowanie na terytorium Polski, a nie np. Unii Europejskiej. Dzień pierwszej rejestracji wskazany w dowodzie rejestracyjnym to dzień pierwszej rejestracji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zatem data rejestracji pojazdu za granicą nie stanowi daty pierwszej rejestracji, która jest okolicznością warunkującą powstanie obowiązku podatkowego. Wobec licznych wątpliwości podatników związanych z dużym importem samochodów z państw Unii Europejskiej, pogląd ten został wyrażony w piśmie Ministerstwa Finansów z dnia 5 października 2004 r. [8]. Pojazd zarejestrowany może być obciążony podatkiem od środków transportowych jedynie w państwie członkowskim, w którym został zarejestrowany.[9] Do przepisów wskazanej dyrektywy dostosowane są przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych dotyczące podatku od środków transportowych.

Rejestracja pojazdu za granicą odbywa się zgodnie z przepisami obowiązującymi na terenie danego kraju, co powoduje dla właściciela określone prawa i obowiązki, w tym obowiązki podatkowe. Przepisy prawa obowiązujące na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie powstania obowiązku podatkowego w podatku od środków transportowych, odnoszą się do pojazdu nabytego za granicą tylko w przypadku jego rejestracji w Polsce.

Zarejestrowanie środka transportowego, o którym mowa w ustawie o podatkach

i opłatach lokalnych, odbywa się na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym. Rejestracji pojazdu dokonuje organ rejestrujący, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę właściciela. Organem takim jest starosta lub w szczególnych przypadkach wojewoda.

Zgodnie z §11 ust. 2 pky 12 instrukcji w sprawie rejestracji pojazdów zawartej w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 27 września 2003 r.[10] w odpowiedniej rubryce dokumentu (dowodu rejestracyjnego, pozwolenia czasowego), informującej o "dacie pierwszej rejestracji" - wpisuje się dzień pierwszej rejestracji pojazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zatem data rejestracji pojazdu za granicą nie stanowi „daty pierwszej rejestracji”. Z powyższego wynika, że do czasu rejestracji, na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, sprowadzonego z zagranicy pojazdu (wcześniej zarejestrowanego lub zarejestrowanego po raz pierwszy), nie powstaje obowiązek podatkowy w podatku od środków transportowych. Obowiązek podatkowy w tym podatku powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym środek transportowy został zarejestrowany (również czasowo) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Ponadto należy zwrócić uwagę, że w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym oraz o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych[11], obowiązującej od dnia 1 maja 2004 r., został dodany przepis art. 71 ust. 7, zgodnie z którym właściciel pojazdu sprowadzonego z terytorium Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej jest obowiązany zarejestrować pojazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie 30 dni od dnia jego sprowadzenia. Powyższe rozwiązanie spowoduje skrócenie czasu pomiędzy nabyciem zarejestrowanego za granicą pojazdu a jego „pierwszą rejestracją” (w Polsce), która warunkuje powstanie obowiązku podatkowego.

Zgodnie z powołanym art. 9 ust. 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zdanie pierwsze obowiązek podatkowy w rozpatrywanym podatku powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym środek transportowy został zarejestrowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zaś w myśl us.5 obowiązek ten wygasa z końcem miesiąca, w którym środek transportowy został wyrejestrowany.

Odczytanie powyższych przepisów w oderwaniu od treści ich otoczenia normatywnego mogłoby wskazywać, że obowiązek podatkowy obciąża wyłącznie osobę uwidocznioną w dowodzie rejestracyjnym. Jest to jednak wrażenie błędne.

Na podstawie art. 9 ust. 4, zdanie drugie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych

w przypadku nabycia środka transportowego zarejestrowanego obowiązek podatkowy powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym środek transportowy został nabyty.

W takim przypadku, zgodnie z art. 9 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych obowiązek podatkowy ciąży na poprzednim właścicielu jedynie do końca miesiąca, w którym nastąpiło przeniesienie własności, co oznacza, że od pierwszego dnia następnego miesiąca obciąża już nowego właściciela, co wprost wynika z cytowanego wyżej ustępu 4 art. 9.

Jednak brak wypełnienia ustawowego obowiązku w zakresie składania korekt deklaracji, o których mowa w art. 9 ust. 6 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie wpływa na kwestię własności pojazdu, a więc także i obowiązku podatkowego w tym podatku.

Z powyższego wynika, że dopóki nabyty za granicą i tam zarejestrowany samochód ciężarowy, przyczepa, naczepa lub autobus nie zostaną zarejestrowane w Polsce, dopóty nie trzeba od nich opłacać podatku od środków transportowych. Termin na dokonanie rejestracji w kraju dla samochodów sprowadzonych z terytorium Unii Europejskiej wynosi 30 dni od jego sprowadzenia (art. 71 ust. 7 ustawy prawo o ruchu drogowym).

Powstanie obowiązku podatkowego wiąże się z koniecznością złożenia przez podatnika w organie podatkowym właściwym dla jego siedziby lub miejsca zamieszkania deklaracji na podatek w terminie do 15 lutego, chyba że zarejestrowanie w Polsce miało miejsce po tym terminie – w tym przypadku deklaracja powinna być złożona w terminie 14 dni od tego zdarzenia. Jeżeli podatnik nie będzie chciał samodzielnie złożyć deklaracji na podatek od środków transportowych (po wezwaniu w trybie czynności sprawdzających na podstawie art. 274 a §1 ustawy ordynacja podatkowa [12], organ podatkowy powinien z urzędu wszcząć postępowanie w sprawie określenia wysokości zobowiązania podatkowego za dany rok (lata) i wydać decyzje określającą. Podatek wynikający z decyzji powinien być wpłacony z należnymi odsetkami.

Należy wyraźnie pokreślić, iż dla powstania obowiązku podatkowego decydujące znaczenie ma dzień rejestracji, nie zaś nabycia pojazdu. Dlatego też do momentu rejestracji nabytego pojazdu na terytorium RP nie istnieje obowiązek uiszczania podatku od środków transportowych. Konsekwentnie, obowiązek podatkowy nie powstaje automatycznie w przypadku sprowadzenia do Polski pojazdu zarejestrowanego za granicą. Obowiązek podatkowy powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło nabycie środka transportowego, ale tylko takiego, który zo-

stał uprzednio zarejestrowany na terytorium RP. W związku z tym, że przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie zawierają definicji nabycia, należy przez ten zwrot rozumieć jakąkolwiek czynność lub zdarzenie prawne, którego konsekwencją jest przejście prawa własności środka transportowego na inny podmiot (np. umowa sprzedaży, zamiany czy darowizny). Na podstawie §5 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2002 r. [13] organy rejestrujące pojazdy są obowiązane, bez wezwania przez organ podatkowy właściwy w sprawach podatku od środków transportowych, do nieodpłatnego sporządzania i przekazywania comiesięcznych informacji o zarejestrowanych i wyrejestrowanych pojazdach, o których mowa w przepisach o podatkach i opłatach lokalnych, do organu podatkowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub adres siedziby nabywcy pojazdu, w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zarejestrowano lub wyrejestrowano pojazd. Informacja, o której mowa, powinna zawierać:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę (firmę) zbywcy i nabywcy, adres zamieszkania lub siedziby oraz datę nabycia, zarejestrowania lub wyrejestrowania pojazdu,
- 2) rodzaj i typ środka transportowego, rok produkcji, numer rejestracyjny pojazdu oraz odpowiednio do rodzaju i typu środka transportowego: dopuszczalną masę całkowitą pojazdu, masę własną pojazdu, dopuszczalną masę całkowitą zespołu pojazdów, liczbę osi, rodzaj zawieszenia, nacisk na siedło ciągnika, liczbę miejsc do siedzenia w autobusie oraz wpływ pojazdu na środowisko naturalne.

Zgodnie z §13 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 22 lipca 2002 r. w sprawie rejestracji i oznaczania pojazdów [14], w przypadku zawiadomienia o zbyciu pojazdu zarejestrowanego dotychczasowy właściciel do zawiadomienia dołącza kopię dokumentu, na podstawie którego nastąpiło zbycie pojazdu (najczęściej jest to umowa sprzedaży).

Ponadto, stosownie do §2 ust. 1 cytowanego rozporządzenia, w celu rejestracji pojazdu właściciel pojazdu, z zastrzeżeniem ust. 2-13 oraz §3, składa w organie rejestrującym wniosek o rejestrację pojazdu, zwany dalej „wniosek o rejestrację”, do którego dołącza:

- 1) dowód własności pojazdu,
- 2) kartę pojazdu, jeżeli była wydana,
- 3) dowód rejestracyjny, jeżeli pojazd był zarejestrowany,
- 4) świadectwo oryginalności oraz tablice (tablice) rejestracyjne, jeżeli pojazd był zarejestrowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

„Dowód rejestracyjny jest zewnętrznym przejawem oświadczenia woli organu administracyjnego rozstrzygającego sprawę re-

jestracji pojazdu; potwierdza wydanie decyzji o zarejestrowaniu pojazdu, a jednocześnie jest dokumentem potwierdzającym dopuszczenie zarejestrowanego pojazdu do ruchu” [15]. „Z rejestracją pojazdu - jak zauważył NSA - łączy się wydanie decyzji administracyjnej o zarejestrowaniu pojazdu oraz wydanie dowodu rejestracyjnego i tablic rejestracyjnych, przy czym dowód rejestracyjny spełnia dwojakiego rodzaju rolę: potwierdza wydanie decyzji o zarejestrowaniu pojazdu oraz jest dokumentem stwierdzającym dopuszczenie zarejestrowanego pojazdu do ruchu” [16]. „Sam dowód rejestracyjny nie jest decyzją administracyjną w rozumieniu art. 104 k.p.a. W art. 107 §1 k.p.a. określono niezbędne (obowiązkowe) składniki każdej decyzji administracyjnej. O dopuszczalności wprowadzenia do decyzji dodatkowych obowiązków stanowi art. 107 §2 k.p.a., według którego na podstawie przepisów szczególnych organ może wprowadzić do decyzji dodatkowe elementy, jak: termin, warunek, zlecenie. Decyzja o rejestracji pojazdu zawiera jedynie dane identyfikujące pojazd i jego właściciela i taka jej treść jest utrwalana w aktach na odwołanie wniosku o rejestrację. Przepisy ustawy nie przewidują obowiązku wpisywania do decyzji o rejestracji pojazdu zastrzeżeń dotyczących szczególnych warunków użytkowania pojazdu ani powinności okresowej kontroli jego sprawności technicznej. Z treści art. 75 ust. 1 ustawy wynika, że gdy używanie pojazdu jest uzależnione od szczególnych warunków określonych w przepisach, starosta wpisuje w dowodzie rejestracyjnym lub pozwoleniu czasowym odpowiednie zastrzeżenie. Również adnotacja o obowiązku okresowego przeprowadzania badania technicznego pojazdu ze wskazaniem jego terminu powinna się znaleźć w dowodzie rejestracyjnym (art. 82 ust. 1 ustawy), przy czym dla pojazdu już zarejestrowanego adnotację o kolejnym terminie badania technicznego pojazdu wpisuje do dowodu rejestracyjnego uprawniony diagnosta po stwierdzeniu pozytywnego wyniku badania (art. 82 ust. 2 ustawy) [17]. Jak trafnie zauważa się, że „Decyzja o kolejnej rejestracji pojazdu eliminuje jedynie z obrotu prawnego skutek decyzji o poprzedniej rejestracji w postaci ukształtowania stosunku materialnoprawnego, którego treść stanowi zarejestrowanie danego pojazdu na rzecz określonego podmiotu. Mamy więc do czynienia z sytuacją istnienia w obrocie prawnym decyzji, która od momentu uzyskania waloru ostateczności przez kolejną decyzję o zarejestrowaniu pojazdu staje się bezprzedmiotowa. Dopóki jednak nie zostanie wydana decyzja o stwierdzeniu wygaśnięcia bezprzedmiotowej decyzji (art. 612 §1 pkt 1 k.p.a.), funkcjonuje ona w obrocie prawnym, choć nie wywołuje skutków prawnych. W konsekwencji decyzja stwierdzająca wygaśnięcie bezprzedmiotowej decyzji o zarejestrowaniu

pojazdu jest w istocie decyzją stwierdzającą wygaśnięcie stosunku materialnoprawnego ukształtowanego decyzją, która pierwotnie nie była bezprzedmiotowa” [18].

Dowodem własności pojazdu może być np.: umowa sprzedaży lub w przypadku nabycia pojazdu nowego - faktura, z których wynika data przeniesienia własności lub data nabycia pojazdu. Zatem, organ rejestrujący pojazdy posiada informację o dacie zbycia i nabycia środka transportowego oraz dane dotyczące nabywcy i na podstawie §5 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie informacji podatkowych, obowiązany został do ich przekazania do organu podatkowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub adres siedziby nabywcy pojazdu, w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zarejestrowano lub wyrejestrowano pojazd.

Czasowe wycofanie pojazdu z ruchu regulują przepisy Prawa o ruchu drogowym. Na podstawie art. 78 a tej ustawy wycofanie następuje na mocy decyzji starosty, wydanej na wniosek właściciela pojazdu (pojazd ten musi przy tym należeć do katalogu wskazanego w art. 78 a ust. 2). Pojazd może być wycofany z ruchu na okres od 2 do 24 miesięcy (możliwe jest ewentualne przedłużenie, jednak maksymalny czas to 48 miesięcy).

Należy podkreślić, że ustawa o podatkach i opłatach lokalnych wiąże powstanie obowiązku podatkowego z ponownym dopuszczeniem pojazdu do ruchu. Następuje to wskutek zwrotu dowodu rejestracyjnego i tablic rejestracyjnych pojazdu na pisemny wniosek jego właściciela. Sam upływ okresu, na który starosta wydał decyzję o wycofaniu z ruchu, pozostaje bez wpływu na obowiązek podatkowy w podatku od środków transportowych. Nie oznacza to bowiem automatycznie dopuszczenia środka transportowego do ruchu [19].

W art. 74 ustawy prawo o ruchu drogowym uregulowana została instytucja czasowego zarejestrowania pojazdu, zgodnie z którym czasowej rejestracji pojazdu dokonuje starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania (siedzibę) właściciela pojazdu, wydając pozwolenie czasowe i zalegalizowane tablice rejestracyjne. Czasowa rejestracja pojazdu dokonywana jest: z urzędu – po złożeniu wniosku o rejestrację pojazdu, na wniosek właściciela pojazdu - w celu umożliwienia np. wywozu pojazdu za granicę czy też przejazdu pojazdu z miejsca zakupu lub odbioru na terytorium RP lub przejazdu pojazdu związanego z koniecznością dokonania jego badania technicznego lub naprawy. Czasowa rejestracja pojazdu dokonywana jest również na wniosek jednostki upoważnionej do przeprowadzania badań homologacyjnych lub jednostki badawczej producenta pojazdu, jego wyposażenia lub części – w celu umożliwienia odpowiednich badań.

W myśl przedstawicieli doktryny ustawodawca wygaśnięcie obowiązku podatkowego w odniesieniu do zarejestrowanego środka transportowego powiązał z chwilą zbycia pojazdu, a nie powiadomienia o powyższym starosty, czy też organu podatkowego. Niewywiązanie się przez nowego właściciela pojazdu z obowiązku zawiadomienia starosty o jego nabyciu oraz o zmianie stanu faktycznego wymagającego zmiany danych w dowodzie rejestracyjnym (art. 78 ust 1 i 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym) nie ma żadnego znaczenia w sferze prawa podatkowego. W odniesieniu do zarejestrowanego pojazdu obowiązek podatkowy wygasa wskutek jego zbycia, którego nie należy wiązać z jego wyrejestrowaniem z właściwej ewidencji pojazdów, prowadzonej przez starostę. [20] ◀

Materiały źródłowe

- [1] Ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 ze zm.).
- [2] Wyrok NSA z dnia 17 marca 2000 r., sygn. akt I SA/Wr 1256/99 – LEX nr 60449.
- [3] Inaczej: T. Skica, A. Kiebała, T. Wołowicz, Stymulowanie lokalnej konkurencyjności gmin na przykładzie podatku od środków transportowych, w: Studia Regionalne i Lokalne 2(44) 2011. Autorzy błędnie wskazują jednostki organizacyjno prawne, na które pojazd został zarejestrowany za płatników podczas gdy są podatnikami.
- [4] Art. 71 ust. 1 ustawy z 20 czerwca 1997 r., Prawo o ruchu drogowym, (Dz. U. z 2012 r., poz. 1137 ze zm.).
- [5] Art. 73 ust. 1 ustawy prawo o ruchu drogowym.
- [6] Art. 73 ust. 2 ustawy prawo o ruchu drogowym.
- [7] Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r., poz. 1137 ze zm.).
- [8] Pismo Ministerstwa Finansów z dnia 5 października 2004 r. LK-1102/LP/04/PP, Biuletyn Skarbowy z 2004 r. nr 5.
- [9] Art. 5 Dyrektywy 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego oraz Rady z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe, Dz. Urz. WE L z dnia 20 lipca 1999r.
- [10] Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 27 września 2003 r. w sprawie szczegółowych czynności organów w sprawach związanych z dopuszczeniem pojazdu do ruchu oraz wzorów dokumentów w tych sprawach (Dz. U. Nr 192, poz. 1878).
- [11] Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym oraz o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 92, poz. 884).
- [12] Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja Podatkowa, (Dz. U. Nr 8, poz. 60 ze zm.).
- [13] Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2002 r. w sprawie informacji podatkowych (Dz. U. Nr 240, poz. 2061).
- [14] Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 22 lipca 2002 r. w sprawie rejestracji i oznaczania pojazdów, (Dz. U. Nr 133, poz. 1123 ze zm.).
- [15] Uchwała składu siedmiu sędziów NSA z dnia 24 września 2001 r., OPS 6/01, Jur. 2001, nr 12, s. 34).
- [16] Uchwała składu pięciu sędziów NSA z dnia 15 listopada 1999 r., OPK 25/99, ONSA 2000, nr 2, poz. 55).
- [17] Uchwała składu siedmiu sędziów NSA z dnia 24 września 2001 r., OPS 6/01, ONSA 2002, nr 1, poz. 7).
- [18] Decyzja SKO z dnia 15 października 2005 r., SKO 4143/28/05, OwSS 2006, nr 2, poz. 35
- [19] inaczej: G. Dudar (w:) L. Etel, S. Presnerowicz, G. Dudar, Podatki i opłaty lokalne. Podatek rolny. Podatek leśny., Warszawa 2008 r.
- [20] G. Dudar (w:) L. Etel, S. Presnerowicz, G. Dudar, Podatki i opłaty lokalne. Podatek rolny

Uwaga

Seminarium

Nowa Transeuropejska Sieć Transportowa (TEN-T) dla gospodarki i społeczeństwa

jest przesunięte na luty 2014

W porozumieniu ze współorganizatorami i partnerami termin seminarium uległ przesunięciu z 3-4 grudnia na drugą połowę lutego 2014 r.

O szczegółowej dacie poinformujemy Państwa w terminie późniejszym na stronie: <http://sitk.org/>

Przepraszamy za utrudnienia.
ZK SITK-RP